

kun kan gennemføres, hvis de, der skal afholde omkostningerne herved, kan anbefale fredningen.

Til nr. 20

Retsvirkningerne af et fredningsforslag indtræder ved den offentlige bekendtgørelse af forslaget. Efter dette tidspunkt må der ikke foretages noget, der strider mod de foreslåede fredningsbestemmelser, jfr. § 37, stk. 2. Dette gælder også bestemmelser, der griber ind i den eksisterende drift eller udnyttelse af en ejendom. Bestemmelsen har til hensigt at forhindre, at formålet med fredningen forskertses.

Retsvirkninger, der indebærer indgreb i den aktuelle drift, f.eks. ophør af pløjning, sprøjtning eller gødskning af landbrugsarealer, kan medføre store gener for de berørte lodsejere, hvorfor de kun bør indtræde, når det er afgørende for at sikre opfyldelsen af formålet med fredningen.

Skov- og Naturstyrelsen har derfor i 1998 udsendt et brev til samtlige amtskommuner, kommuner og Danmark Naturfredningsforening, hvor sagsrejserne opfordres til nøje at overveje, om det er nødvendigt, at bestemmelser, der griber ind i den eksisterende drift eller udnyttelse af en ejendom, skal sættes i kraft straks ved sagens rejsning. Da sådanne bestemmelser i høj grad medfører gener for de berørte lodsejere, bør de kun træde i kraft straks ved sagens rejsning, når det er helt afgørende for at sikre opfyldelsen af formålet med fredningen.

For at understøtte de hidtidige bestræbelser på at mindske generne af et fredningsforslag mest muligt for de berørte lodsejere, bestemmes det med den foreslåede ændring, at retsvirkninger, der indebærer indgreb i aktuel drift m.v., ikke som hidtil automatisk træder i kraft ved offentliggørelsen af fredningsforlaget, men at dette forudsætter, at sagsrejer udtrykkeligt angiver i forslaget, at denne retsvirkning skal indtræde straks.

Der gives endvidere fredningsnævnet hjemmel til at træffe afgørelse om ophævelse af retsvirkninger af et fredningsforslag, når nævnet vurderer, at disse ikke er nødvendige for opnåelse af fredningens formål. Bestemmelsen vil være særlig relevant at benytte med henblik på at ophæve de retsvirkninger, der indebærer indgreb i den aktuelle drift eller udnyttelse af en ejendom.

Fredningsnævnets afgørelse herom kan påklages til Naturklagenævnet, jf. forslaget til ændring af § 43, stk. 1 (ændringsforslag nr. 26).

Til nr. 21

Der har hidtil i forbindelse med de forskellige revisioner af naturfredningsloven/naturbeskyttelsesloven

været et stort flertal i Folketinget for at opretholde fredningsinstituttet med dets særlige myndighedsapparat.

Uanset dette var der i forbindelse med behandlingen af naturbeskyttelsesloven i 1992 et bredt ønske om at nedbringe sagsbehandlingstiden for fredningssager. Dette resulterede i, at fredningsnævnenes opgaver blev indskrænket til kun at omfatte behandling af fredningssager og dispensationer fra disse, og nævnenes antal blev begrænset til ét i hvert amt.

Der blev efter vedtagelsen af naturbeskyttelsesloven taget en række yderligere initiativer til at nedbringe sagsbehandlingstiden. Dette har bevirket, at den gennemsnitlige sagsbehandlingstid for de fredningssager, der er rejst siden 1992 og afgjort af de nye fredningsnævne, er nedbragt til ca. 2 år.

Den daværende miljø- og energiminister har som opfølgning på et samråd i 1997 til Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg redegjort for de initiativer, der er taget for at nedbringe sagsbehandlingstiden, og i årene 1998, 1999 og 2000 orienteret udvalget om status for udviklingen i sagsbehandlingstiden for fredningssager. Ministeren har i den forbindelse påpeget, at der må påregnes en vis stigning i sagsbehandlingstiden fremover, fordi sagerne har en tendens til at blive stadig mere komplekse og derfor stiller krav om en nøje vurdering af fredningens indhold, de hensyn, der ønskes tilgodeset, ejernes ønsker, samt erstatningens størrelse. Inden en fredningssag afgøres, er det af største betydning, at alle aspekter i sagen tages i betragtning, og herunder at offentligheden inddrages, og at alle involverede får mulighed for at gøre deres synspunkter gældende.

Den ovennævnte gennemsnitlige sagsbehandlingstid på ca. 2 år dækker imidlertid over store udsving, og sagsbehandlingstiden for nogle fredningssager er stadig betydeligt længere end de gennemsnitlige 2 år. Der er derfor behov for et effektivt middel, der sikrer, at sagsbehandlingstiden bringes ned på et acceptabelt niveau i alle sager. Det foreslås derfor, at der indsættes en frist på 2 år for fredningsnævnene til at træffe endelig afgørelse i en fredningssag. Såfremt fredningsnævnet ikke har færdigbehandlet fredningssagen efter reglerne i § 40, bortfalder fredningen i sin helhed.

Der vil, som der er redegjort for ovenfor, også fremover være fredningssager, hvor det vil være vanskeligt for fredningsnævnet at behandle sagen inden for den fastsatte 2 års frist. Det foreslås derfor, at der indsættes en hjemmel for fredningsnævnet til at forlænge 2 års fristen med op til 2 år, hvis dette skønnes nødvendigt for at kunne behandle alle vigtige aspekter i sagen og for at undgå, at fredningsnævnet er nødsaget til at